

det er så også det, vi gør. Men oppositionens skræmmekampagne har bragt en række myter og misforståelser til torvs, og dem vil jeg gerne have aflivet hurtigst muligt.

Den ene myte er: SF har bl.a. præsenteret en historie om, at kontanthjælpsloftet betyder, at en familie på fire kan have et rådighedsbeløb på under 3.000 kr. om måneden. Nu er rådighedsbeløbet jo ikke bare et spørgsmål om indtægtsgrundlaget, men også om, hvilke faste udgifter man har. Men for en almindelig familie på fire, hvor mor og far begge er på kontanthjælp og omfattet af kontanthjælpsloftet, og hvor skat, boligudgifter og daginstitutionsudgifter er trukket fra, ja, der vil der kunne være et rådighedsbeløb på op til 11.000 kr. om måneden. Hvis man har et lavere rådighedsbeløb, ja, så må det altså skyldes noget andet end loftet over kontanthjælpen, f.eks. at man har andre udgifter, eller at man slås med gammel gæld.

Den anden myte er den med, at kontanthjælpsloftet rammer de enlige forsørgere meget hårdt. Det er simpelt hen ikke korrekt. Loftet over kontanthjælpen for enlige forsørgere ligger på dagpengemaximum. Det er faktisk et temmelig højt loft. 90 pct. af de enlige forsørgere er overhovedet ikke omfattet af loftet over kontanthjælpen, og for de sidste 10 pct.s vedkommende, ja, der mister de i gennemsnit 130 kr. om måneden.

Så er der den tredje myte. Det er den om, at kontanthjælpsloftet fører til, at folk bliver smidt ud af deres boliger, fordi de ikke kan betale huslejen. Det er en væsentlig problemstilling, og det er en problemstilling, som jeg synes skal tages alvorligt. En usikker boligsituation er klart belastende for enhver. Selv om det er den enkeltes pligt at sørge for sin egen boligsituation, så skal der være mulighed for at få hjælp, når det brænder på, og det gælder ikke mindst for børnefamilierne. Jeg vil ikke se børnefamilier stå på gaden.

Kl. 13.55

Når det er sagt, så må jeg også insistere på, at debatten på området så vidt som overhovedet muligt bygger på viden frem for på antagelser og formodninger. Vi ved, at der fra 2002 til 2003 skete en stigning fra 2.919 til 3.817 sager, hvor lejere blev sat ud af deres boliger. Det er en stigning på ca. 31 pct., og vi ved, at stigningen mellem 2003 og 2004 var på 4 pct., men eftersom loftet over kontanthjælpen først trådte i kraft den 1. januar 2004, ja, så kan det udelukkes, at loftet

over kontanthjælpen er den egentlige forklaring på den store stigning fra 2002 til 2003.

Jeg er derfor gået i gang med at få belyst problemets karakter og omfang, for det er vi nødt til for at have den fornødne baggrund for at kunne finde de rigtige løsninger. Jeg vil ikke acceptere, at f.eks. børnefamilier kommer til at stå på gaden, men vi bliver altså nødt til først at have kendskab til, hvad det er for nogle forhold, der gør sig gældende, for at vi kan sætte ind.

Den måske værste myte af dem alle handler om, at man kan løse de sociale problemer ved blot at give de udsatte flere penge. At forhindre udstødning handler derimod om at give alle samfundsgupper mulighed for at kunne deltage i samfundslivet. For de arbejdsduelige betyder det, at de skal have muligheden for at bidrage med det, de nu kan, på arbejdsmarkedet. For dem, der ikke længere er i stand til at være i beskæftigelse, ja, der handler det om at få mulighed for at leve en meningsfuld tilværelse, som afspejler den enkeltes ønsker og behov.

Vi skal altså udnytte de mange muligheder, der allerede er til rådighed, langt bedre. Vi skal møde samfundets udsatte der, hvor de er, så vi kan sætte ind med den rigtige hjælp. Vi skal blive bedre til i praksis at bruge den rent ud sagt imponerende værktøjskasse, der er på det sociale område, og vi skal igen og igen drage omsorg for, at alle, der kan arbejde, også har tilskyndelsen til at gøre det. Vi skal sikre, at alle de, der ikke umiddelbart er i stand til at deltage i arbejdslivet, får mulighed for at anvende de resourcer, de nu engang har.

Forhandling

Villy Søvnald (SF):

Når man husker tilbage på den politiske historie, kommer man indimellem i tanke om meget kloge folk, der på bestemte tidspunkter har sagt noget meget klogt, som man senere kan blive klogere af. Jeg kan huske, der var en klog Venstremand, der engang sagde: »Hvis det er fakta, så benægter a fakta.« Det må være det, der både har været statsministerens og socialministerens inspiration.

Jeg vil starte med socialministeren, der tog fat på det, hun kaldte myterne, nemlig en myte, som SF skulle have opdyrket, om, at der var en familie, der når husleje, når skat, når medicin var betalt, kun havde de der knap 3.000 kr. tilbage om måneden. Men det er ikke nogen myte fra